این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

سبوی دوست

بشر امروزی یک درد دارد و بیش از یک دوا ندارد

علامه محمد تقی جعفری(ره):

آقایان! بشر امروزی یک درد دارد و بیش از یک دوا ندارد. دردش این است که وجود خود را بی‌اصل و بی‌پشتیبان احساس می‌کند. وقتی احساس کرد که وجود او پشتیبان ندارد، شخصیت خود را از دست می‌دهد. شخصیت خود را که از دست داد نیک و بد و بایستگی و شایستگی در نظر او به یک مشت مفاهیم مسخره مبدل می‌شود که اغراض گوناگون و بی‌اساس، آنها را برای ساختن زندگانی عروسک‌وار نمودار کرده است. وقتی که تمام مفاهیم، مسخره جلوه کرد، در خود و جامعه و هیچ اصلی مشاهده نمی‌کند. این درد انسانی است. اما داروی این درد فقط و فقط اثبات پشتیبان برای وجود اوست. او تنها به وسیله این پشتیبان است که می‌تواند از چنگال تنازع در بقاء فرار کند. این است دوایی که افراد گوناگون بشری را دور هم، مانند برادران یک خانواده، جمع و آلام آنها را مشترک می‌کند. افراد بشری باید بدانند که اگر به طبیعت بنگرند، باید بفهمند که تدبیر بسیار باعظمتی در آغاز و انجام آن وجود دارد. جهان طبیعت کتابی است که از هر سطر آن می‌توان مؤلف و هدف نگارش آن را احساس کرد. از اینجاست که روشن می‌شود بدون تصور اینکه بازگشت تمام سلسله وجود انسانی به سوی خدای بزرگ است، زندگانی ایده‌آل قابل تحقق نخواهد بود. آری بدون تعارف و اصطلاح‌بافی باید اعتراف کرد که اِنّاللهِ می‌تواند برای زندگانی محاسبه‌ای ببخشد و نیز باید اعتراف کَند که اِنّا اِلیه راجِعون، همین دریافت است که انسان‌ها و جهان طبیعت را برای او قابل تفسیر کرد و از حالت ابهام و بیگانگی بیرون خواهد کرد.

منبع: کانال تلگرامی «علامه جعفری» به نقل از کتاب «ایده‌آل زندگی و زندگی ایده‌آل» صفحه ۱۰۵ و ۱۰۶

موزهایی که واقعاً مزه موز می‌دهد

مهدی جهان‌تاب در توییتر خود با انتشار تصویر فوق نوشت: دوستان عزیز این موزهای کوچیک که تو بازار می‌بینید ایرانی هستند، دست‌رنج کشاورزان زحمتکش بلوچ، بسیار خوشمزست و به قولی واقعاً مزه موز میده! حتماً بخرید و امتحان کنید. سیستان و بلوچستان پتانسیل تولید میوه گرمسیری به‌خصوص موز رو برای تمام ایران داره! حمایت کنید ازشون...

اوج‌گیری جنگ شبکه‌های اجتماعی از ابتدای آبان

مهدی محمدی در توییتر نوشت: جنگ شبکه‌های اجتماعی علیه ایران از ابتدای آبان، اوجی بی‌سابقه گرفته. بانیان سیاست فشار حداکثری که نفس‌های آخر را می‌کشد، به آغاز جنایت در ایران می‌اندیشند. این جنگ از اساس بر دروغ بنا شده و برای مقابله با آن باید نسبت به مردم صادق، صریح و خدوم بود.

نگاه دیو و دلبری به مسئولان کشور ممنوع!

محسن مهدیان در توییتر نوشت: برخی از مدافعان استیضاح تحلیل‌شان از مسئولان کشور یک تصویر کارتونی دیو و دلبری است. همه مشکلات مربوط به یک دیو است و راه نجات در آمدن یک دلبر! این نگاه غلط باعث رفتارهای توهین‌آمیز و افراطی می‌شود. تذکر امروز رهبری درباره حرمت شرعی هتک حرمت رئیس‌جمهور، شاید برای این دوستان مفید باشد!

۱۰۰ خانواده محروم ماهشهری صاحب‌خانه می‌شوند

علی رنجبر در توییتر با انتشار تصویر فوق نوشت: سپاه حضرت ولیعصر(عج) خوزستان با کمک جهادی‌های بسیجی داره برای ۱۰۰ خانواده محروم ماهشهری خونه می‌سازه؛ در کنار خونه‌ها درمانگاه و مدرسه هم در حال ساخته؛ امیدواریم زودتر کار به پایان برسه و این محرومان خونه‌دار بشن.

کاربران شبکه‌های اجتماعی مطالبات خود را از دولت برای سامان دادن وضعیت اقتصادی کشور مطرح کردند

#استیضاح_نه_اما_دولت_باید...

کاربران شبکه‌های اجتماعی ضمن مخالفت با طرح استیضاح رئیس‌جمهور به دلیل غیرعاقلانه و غیرمنطقی بودن طرح، با راه‌اندازی هشتگ #استیضاح_نه_اما_دولت_باید... مطالباتی را در خصوص ساماندهی وضعیت اقتصادی کشور و معیشت مردم به‌ویژه در حوزه ارز مطرح کردند. کاربران از رئیس‌جمهور خواستند هر چه سریع‌تر با استفاده از کارشناسان و نخبگان کشور و با بهره‌گیری از نیروهای جوان و باانگیزه به وضعیت کشور سامان دهد. آنها تأکید داشتند که همچون دفاع‌مقدس باید به شکلی جهادی به میدان آمد و در برابر جنگ تمام‌عیار اقتصادی دشمن ایستادگی کرد. در ادامه بخشی از واکنش‌های کاربران را می‌خوانید.

■ **فاطمه رشیدی:**
استیضاح نه اما دولت باید بازار ارز آزاد را که محل دلالی و سفته بازی شده است، مدیریت کند. اگر قیمت اسمی ارز را کنترل کند از هجمه به بازار ارز جلوگیری می‌شود. همچنین با همکاری دولت و دستگاه‌های امنیتی مثل وزارت اطلاعات و حفاظت اطلاعات سپاه، باید با اخلالگران بازار ارز برخود جدی کرد.

■ **پیمان مهرابی:**
استیضاح نه اما دولت باید جهت بازگرداندن ارزهای بلوکه‌شده در کشورهای همسایه، وزیر اقتصاد، رئیس بانک مرکزی، وزیر امور خارجه و بخش نظامی کشور که در ازای تأمین امنیت مرزهای مشترک سهیم هستند، در کشور مقصد به خط کند؛ و گامی مهم حتی با تهدید نظامی، برای تأمین ارز بردارد.

■ **مریم نامور:**
دولت باید شفافیت بودجه را از مرحله تدوین بودجه آغاز و تا مرحله ارائه بودجه برای تصویب در مجلس، همچنین گزارش‌های اجرای بودجه و پس از آن انتشار گزارش‌های نظارتی ادامه دهد. ابهام در هر کدام از این مراحل می‌تواند ضعف در شفافیت بودجه به شمار رود.

■ **و. محمدی ثابت:**
استیضاح نه اما، وقتی در عملیات خیبر در طول ۴۸ساعت، ۱۳ کیلومتر پل ساخته می‌شود، دولت باید در طی هشت ماه، پلی برای حل مشکلات ارزی، معیشتی و اقتصادی کشور بسازد.

■ **هادی روح:**
دولت باید اولویت اول در تخصیص ارز حاصل از صادرات را، تأمین نیازمندی‌های صنایع تولیدکننده کالاهای صادراتی دارای مزیت نسبی بالقوه یا بالفعل قرار دهد. بخش‌های صادراتی، محور و جهت‌دهنده اصلی سایر بخش‌های داخلی هستند.

■ **سامان مظاهری:**
تولید کلید اصلی در روشن نمودن، مسیر حل مشکلات اقتصادی است. دولت باید برای حل مسئله تولید ظرفیت تعطیل کارگاه‌ها و کارخانه‌های موجود را فعال کند. با نشستن پشت میز مشکلات حل نمی‌گردد. استیضاح نه اما برای حل مشکلات به قوه مجریه، سرحال، خودباور، با نگاه به درون، احتیاج است.

■ **حجت‌الله عبدالملکی:**
استیضاح نه اما مجلس به دولت اجازه ندهد از کنار بحران ارزی به راحتی عبور کند! اینکه «ارزهای ما در خارج مانده است، شرکت نفت ارز نمی‌دهد، صادرکنندگان ارزشان را نمی‌آورند، وزارت بهداشت با ارز دارو تجهیزات وارد می‌کند و...» بهانه است برای کار نکردن! مجلس به دنبال دولت باید باشد.

■ **مریم سریاری:**
از مهم‌ترین اشکالات برنامه توسعه، تخصیص اعتبارات برای طرح‌های ناتمام است. شفافیت بودجه ایجاب می‌کند که به مجلس و به عموم اعلام شود که هر طرح با پیشبینی چه رقمی و برای چه مدتی شروع شده و تا تاریخ تخصیص اعتبار چه مبلغی مصرف شده و در چه مرحله‌ای می‌باشد.

■ **هادی جمشیدی:**
دولت باید بارفع مشکلات مالی کارگاه‌ها و کارخانه‌ها، تأمین مواداولیه، تخصیص هوشمندانه ارز و قطع دست فاسدانِ رانتی در این حوزه و هزار کار نکرده‌ای که در این سال‌ها باید می‌شد ولی نشد، جهت تقویت تولید داخلی و اشتغال، مبادرت به بازگشایی کارخانه‌های تعطیل و حمایت از فعالان موجود کند.

■ **روح‌الله رستگار:**
استیضاح نه اما با توجه تحریم‌ها و موانع واردات، دولت باید تمام امکانات و سازمان‌های مسئول و مربوط را در زمینه بهره‌وری حداکثری از زمین‌های کشاورزی و کشاورزان عزیز را بسیج کرده تا سال آتی حداقل نیاز را به واردات داشته باشیم. کاشت همه زمین‌ها طبق برنامه جامع و الزامی شود.

■ **محمود کریمی بیرانوند:**
استیضاح نه اما پیگیری تخصصی، مسئله محور و گزارش شفاف موفقیت یا چرایی عدم موفقیت از طرف مجلس ضروری است در امور زیر: رشد عجیب و تورم زای نقدینگی، عدم ثبات نرخ ارز، وضعیت بی‌سر و سامان بورس، بازار خودروی رها، رکود عمیق در کسب‌وکارهای کوچک، اثر اقتصادی سیاست‌های ستاد ملی کرونا. دولت باید در مقابل موارد بالا پاسخگو باشد و برنامه عملیاتی کوتاه‌مدت ارائه دهد، نه اینکه منتظر بازگشت امریکا به برجام بماند. سَمّ مهلک تزریقی گفتمان اقتصاد مذاکره‌ای، نتایج تاسف باری چون بُهت، تردید، ابهام و تضعیف سرمایه‌گذاری در اقتصاد را به همراه داشته است.

گزارش

بگذارید آموزش دم بکشد!

دکتر امیر ناظمی، طی یادداشتی در شبکه اجتماعی ویرگول نوشت: در پژوهشی، یک کتاب را یکبار به صورت چاپی به یک گروه و بار دیگر همان را به صورت الکترونیکی به گروهی دیگر دادند. در نسخه الکترونیکی البته لینک‌هایی روی برخی جملات و واژه‌ها برای مطالعات بیشتر قرار داده شده بود (چیزی مثل ویکی‌پدیا). پرسش آن بود که کدام کتاب تأثیر بهتری برای آموزش دارد؟ پاسخ البته به صورت یک‌طرفه‌ای نشان داد که کتاب چاپی! این آزمایش چندین‌بار دیگر تکرار شد و نتایج همان بود! پس لطفاً برای فرزندان‌تان که این روزها با ابزار الکترونیکی مشغول آموزش هستند، کتاب‌های چاپی را برگردانید!

■ **حافظه کارگر**
حافظه آدمی دو نوع حافظه کوتاه‌مدت و بلندمدت دارد و البته یک حافظه سوم به نام «حافظه کارگر» (Working Memory). حافظه کوتاه‌مدت احساسات و افکار ما برای چند ثانیه است و بلندمدت انبار خاطرات و دانش ما.
اما حافظه کارگر است که آگاهی ما را در هر لحظه شکل می‌دهد و البته این آگاهی را برای انبار به سمت حافظه بلندمدت می‌فرستد. این حافظه کارگر اگر همزمان درگیر چند مسئله مختلف باشد یا از این شاخه به آن شاخه بپرد؛ در عمل نمی‌تواند چیزی برای ذخیره‌سازی و انبارشدن به حافظه بلندمدت بفرستد. همین «تقسیم کردن توجه به موضوعات مختلف»، نتیجه‌اش در ذهن ما می‌شود: هیچ! پس کافی است کتاب الکترونیک یا ویکی‌پدیایی علمی را در نظر بگیرید که ما یا کودک ما مشغول مطالعه‌اش است. اگر حواس خود را به موضوعات مختلف پرت نکنیم و بر آن تمرکز نیابیم؛ قدرت حافظه‌مان تحلیل می‌رود. خوبی کتاب چاپی همان است که حواس ما را به چیزهای دیگر پرت نمی‌کند. این مسئله برای بزرگسالان و کودکان هر دو مشترک است، اما برای کودکان چالش آن مسئله دیگری نیز هست: کارآیی مغز ما بر اساس پیوندهای سیناپسی است که مسیرهای عصبی‌اش را شکل می‌دهد. مسیرهایی که احتمالاً تا ۲۰ سالگی به مرور تکمیل می‌شود. مشکل عدم تمرکزی که به واسطه ابزارهای دیجیتالی پدید آمده است، در حقیقت فرصت شکل‌گیری این مسیرهای حیاتی در مغز را کاهش می‌دهد.

■ **آزمایش‌های دیگر**
در آزمایشی دیگر یک مقاله درخصوص مقایسه دو نظریه یک بار چاپی و بار دیگر به صورت ویکی‌پدیایی و با امکان کلیک کردن روی موضوعات مرتبط فراهم شد. فرض پژوهشگران آن بود که در این حالت افرادی که مقاله را الکترونیکی می‌خوانند؛ از آنجایی که امکان کنکاش و جست‌وجو در خصوص آن موضوع را دارند؛ آن را عمیق‌تر درک خواهند کرد، اما این انتظار درستی نبود! در آزمایش دیگری در کنار متن مقاله، یک فیلم یا فایل صوتی درخصوص آن متن نیز گذاشته شده بود، ولی افزوده شدن فیلم میزان درک مطلب را کاهش داده بود!

در حقیقت مغز ما یک «بار شناختی» (Cognitive Load) مشخص دارد؛ یعنی ظرفیتی که «حافظه کارگر» برای انتقال فهم یا احساسات یا یادگیری‌اش به آن حافظه بلندمدت دارد. در صورتی که ما مدام به کنکاش بیشتر بپردازیم و مدام با کلیک کردن روی موضوعات مرتبط از صفحه‌ای به صفحه‌ای دیگر برویم؛ از متن اصلی دور می‌افتیم و این امر بیشتر از «بار شناختی» ما خواهد بود. همانطور که فیلم کمک‌آموزشی چنین می‌کند و نتیجه می‌شود: یادگیری بی‌کیفیت!

■ **گاهی بگذاریم چایی دم بکشد!**
یادگیری مثل دم کشیدن چایی زمان می‌خواهد. ابزارهای متصل به اینترنت اگرچه امکان زیادی را برای دانش‌آموز ایجاد می‌کنند، اما دانشی در ذهن او نمی‌نشیند. باید فرصت دم کشیدن چایی را بدهیم. این دم کشیدن نیاز به زمان دارد؛ زمانی با توجه کامل و این همان چیزی است که ابزارهای دیجیتال از دانش‌آموزان دریغ کرده‌اند. آموزش الکترونیکی هنوز نوظهور است و برای شناختن ابعاد آن نیاز داریم به مراقبت زیاد. حتماً در روز در زمانی مشخص دانش‌آموز را به خواندن کتاب‌های چاپی تشویق کنید؛ ابزارهای هوشمند جانشین آنها نیستند، بلکه مکمل آنها هستند.

پ. ن: برای مطالعه بیشتر در خصوص ویژگی‌های مغز و تأثیر آن بر ذهن کتاب «کم‌عمق‌ها: اینترنت با مغز ما چه می‌کند؟» نوشته «نیکلاس کار» پیشنهاد می‌شود.

راستی‌آزمایی پایان تحریم‌های تسلیحاتی

علیرضا فقیهی‌راد در کانال تلگرامی خود نوشت: هر چند از همان ابتدا برجام خسارت محض و توافقی کاملاً یکطرفه بود، اما دولت به امید وعده‌های طرف‌های غربی به‌رغم نقض‌های مکرر و صریح برجام به آن پایبند ماند. نهایتاً با خروج امریکا از برجام، اعمال تحریم‌های جدید، همراهی اروپا با امریکا، به صفر رسیدن فروش نفت ایران به اروپا، متوقف شدن کامل همکاری‌های بین بانکی و حتی عدم تحقق وعده‌هایی چون کانال مالی اینستکس جهت واردات اقلام بشردوستانه صدای بعضی از اعضای دولت چون رئیس سابق بانک مرکزی هم درآمد و برجام را تقریباً هیچ خواندند، اما باز هم دولت حاضر نشد به این بازی پر ضرر خاتمه دهد.

حسن روحانی ۲۳ آبان ۹۸ تنها توجیه و بهانه برای انجام تعهدات ایران ذیل برجام را انقضای تحریم‌های تسلیحاتی در ۲۷ مهرماه ۹۹ خواند و گفت: «اگر برجام را یک سال دیگر نگه داریم، تحریم تسلیحاتی ایران برداشته خواهد شد و به‌راحتی می‌توانیم سلاح لازم را خرید و فروش و به دنیا صادر کنیم.» هر چند لازم به ذکر است گنجانده شدن تحریم تسلیحاتی ایران در قطعنامه ۲۲۳۱ با مخالفت روسیه و چین همراه بوده که با رضایت ایران این خودتحریمی پذیرفته شده بود. اما امریکا پیش‌بینی این مسئله را هم از قبل کرده بود و در یک دور جنجال رسانه‌ای و حقوقی مدعی شد به استناد بند ۱۰ قطعنامه ۲۲۳۱ مکانیسم ماشه را فعال کرده و در تاریخ ۳۰ شهریورماه ۹۹ تمامی تحریم‌ها به‌صورت خودکار علیه ایران بازگشته و هر کشوری از این امر تخطی کند را مجازات خواهد کرد. از آن سو هم مقامات دستگاه دیپلماسی دولت این استدلال را رد کرده و اعلام کردند براساس قطعنامه ۲۲۳۱ تحریم تسلیحاتی ایران در ۲۷ مهرماه منقضی شده است و رئیس‌جمهور بابت انقضای این تحریم خودساخته به مردم ایران تبریک گفت!

نکته اساسی آن است که جدای از دعواهای حقوقی و سیاسی میان طرفین آنچه اهمیت دارد، این است که باید منتظر ماند و دید در عمل آیا قرارداد تجارت تسلیحاتی میان ایران با بقیه کشورها امضا می‌شود یا خیر؟ آیا این قراردادها در میدان عمل منجر به واردات یا صادرات تسلیحات و ورود و خروج ارز می‌شود یا خیر؟

هر چند کشورهای اروپایی برخلاف اظهارات رسانه‌ای خود در مخالفت با امریکا که صرفاً جهت نگه داشتن ایران بدون هیچگونه امتیازی در برجام است، پیش از این در بیانیه‌ای رسماً اعلام کردند تحریم‌های تسلیحاتی ایران را تا سه سال دیگر یعنی تا سال ۲۰۲۳ ادامه خواهند داد، بنابراین این اولین نقض روشن در ادعای منقضی شدن تحریم‌های تسلیحاتی ایران است.

اما جدای از کشورهای اروپایی که رسماً خصومت‌ورزی خود را اعلام کرده‌اند، باید منتظر ماند و دید ادعای دولت در عمل چقدر محقق خواهد شد. اگر طی روزهای آینده دولت روحانی موفق نشود یک قرارداد صادرات یا واردات تسلیحات با کشور دیگری امضا کند، آنگاه ثابت خواهد شد این بهانه دولت هم فریبی بیش نبوده و تحریم‌های تسلیحاتی عملاً منقضی نشده‌اند. در آن زمان است که مجلس یازدهم دیگر باید دست از مماشات و محافظه‌کاری بردارد و براساس استراتژی صفر در برابر صفر تمامی تعهدات ایران ذیل برجام را متوقف و در گام بعدی رسماً از برجام خارج شود.

در غیر این‌صورت پاسخ قاطع ندادن از سوی ایران مانند گذشته موجب ارسال سیگنال ضعف به طرف‌های امریکایی و اروپایی خواهد شد که هر فشار و تحمیلی به ایران بدون هزینه خواهد بود و ایران حاضر است هر اقدامی بر باقی ماندن لاشه برجام بکند، لذا باید شاهد تشدید فشارها و تحمیل‌ها بدون کمترین امتیاز برای ایران باشیم.

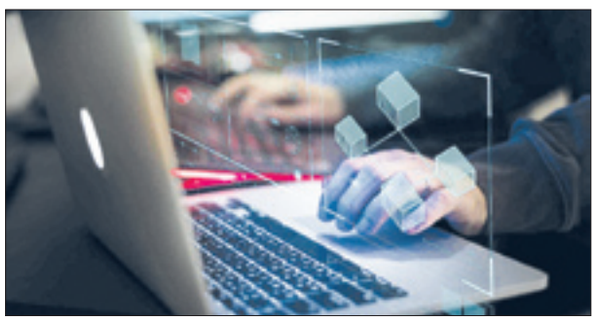

عملیات‌های اطلاعاتی اعراب به روایت دانشگاه جورج‌تاون

۲ تجارت جدید عرب‌ها با تولید فیک‌نیوز و اخبار گمراه‌کننده

محمد رستم‌پور در کانال تلگرامی «اثر» ترجمه مقاله‌ای از وب‌سایت «ResponsibleStat-craft» را به اشتراک گذاشت. در این مطلب می‌خوانیم: چهارشنبه هفته پیش مقامات امنیتی و مدیران قضایی ایالات متحده اعلام کردند ایران و روسیه به اطلاعات رأی‌دهندگان امریکایی دست یافته‌اند و ایران، در یک عملیات اطلاعاتی دموکرات‌ها را مورد هدف قرار داده است. براساس اظهار این مقامات، ایرانی‌ها خود را در قالب گروه «پرود بویز» (Proud Boys) که یک گروه مرتبط با سفیدپوستان افراطی طرفدار ترامپ است، جا زده‌اند و ایمیل‌های تهدیدآمیزی به دموکرات‌ها فرستاده و از آنان خواسته‌اند به ترامپ رأی بدهند.

در می ۲۰۱۷، شرکت دولتی رسانه‌ای قطر (QNA) گزارش داد امیر تمیم بن حمد آل ثانی، در یک سخنرانی «حماس، حزب‌الله لبنان واخوان‌المسلمین» را ستایش کرده است. حتی متن سخنرانی حمد در شبکه‌های اجتماعی QNA نیز بازتاب یافت. این خبر بسیار بزرگی بود، چون متحدان قطر در شورای همکاری خلیج فارس به‌ویژه عربستان سعودی و امارات متحده عربی به شدت با گروه‌های اسلامی مانند اخوان‌المسلمین و حزب‌الله مخالف بودند و به ویژه با ایران ضدیت داشتند، اما در حقیقت حمد هرگز چنین سخنانی نگفته بود. در واقع نیروهای سایبری اماراتی وب‌سایت شرکت دولتی رسانه‌ای قطر را هک کرده بودند تا این سخنرانی را روی وب‌سایت و شبکه‌های اجتماعی این شرکت ارسال کنند. همین «ناواقعه» مهم‌ترین دلیل محاصره اقتصادی امارات و هفت کشور دیگر شد تا به گفته وزیر خارجه عربستان «قطر را گوشه رینگ بفرستند.»

عملیات‌های اطلاعاتی اکنون در منطقه خلیج‌فارس به یک تجارت بزرگ تبدیل شده است. سعودی‌ها و دیگر کشورهای عربی تاکنون از یک شرکت اسرائیلی به نام گروه ان‌اس‌او (NSO Group) که همچون یک تفنگ اجاره‌ای فراتر از خاورمیانه عمل می‌کند، برای جمع‌آوری اطلاعات افراد و دولت‌ها و انجام عملیات‌های اطلاعاتی استفاده می‌کردند، اما اکنون کشورهای حاشیه خلیج‌فارس به دنبال تأسیس شرکت‌های خود هستند مانند دارک‌متر (DarkMatter) در امارات.

در ژوئن ۲۰۱۹، یک شرکت بازاریابی دیجیتال ناشناس در قاهره لشکری از نیروهای سایبری را با هدف تحسین ارتش سودان روانه فضای مجازی کرد. این کار بخشی از یک اقدام هماهنگ برای ترویج اصول استبداد در منطقه بود. یک شرکت مصری به نام «امواج نو» این کمپین را اجرا کرد و فیسبوک در آگوست ۲۰۱۹ حساب‌های این شرکت را همراه با حساب‌های یک شرکت اماراتی به همین نام مسدود ساخت. نیویورک تایمز همان زمان گزارش داد این دو شرکت در یک کار مشترک با استفاده از پول، فریب و حساب‌های فیک توانسته‌اند در فیس‌بوک، ۱۴ میلیون فالوور و در اینستاگرام هزاران حساب بیشتر از این عدد جذب کنند.

براساس گزارش دیلی‌بیست، اخیراً در یک کمپین تبلیغاتی با تأمین مالی اماراتی‌ها که رسانه‌های محافظه‌کار امریکایی اجرا کردند، امارات متحده عربی مورد تحسین و تمجید قرار گرفت و خط فشار بر قطر، ترکیه، ایران و نهادهای نیابتی آن در عراق و لبنان ترویج و تقویت شد. در این کمپین، نویسندگان و تولیدکنندگان محتوا، افراد فیکی با آواتارهای غیرمعتبر و پروفایل‌های ناشناس توییتری و لینکدینی بودند که موضع امارات را در مسائل امنیتی منطقه ستایش می‌کردند.

اولاً انتشار اخبار نادرست و اطلاعات گمراه‌کننده، چشمه حقیقت را گل‌آلود می‌کند و تشخیص اینکه چه چیزی واقعی است و چه چیزی نه، برای مردم دشوارتر می‌شود و سبب می‌شود مردم گمان کنند هیچ چیز واقعی نیست یا حقیقت، «قابل شناخت» نیست. در نتیجه بدبینی و بی‌علاقگی و بی‌میلی به رخدادها تشدید می‌شود و مشارکت جامعه مدنی کاهش می‌یابد. ثانیاً ظهور صنعت اطلاعات گمراه‌کننده که توسط کشورهای حاشیه خلیج‌فارس و با تمرکز بر ایران و نهادهای نیابتی آن رشد کرده، یک خطر بالقوه برای وضعیت سیاسی قابل احتراق منطقه است و تنش را صرف‌نظر از درستی یا نادرستی اطلاعات افزایش می‌دهد.